

תורת חטאת - מנחת יעקב איסרלש, משה בן ישראל (רמ"א) עמוד מס: 61 הודפס ע"י אוצר החכמה

(ג) אבל אם מ"י לחוד לא כתב כ"י דאף אם לא נתערב תחלה רק בישתיים ונאכל א' מהן - או נפל אחד מהן האחרים מותרין עד כאן לישנו וכתב בד"א ב"ה י"ד דא דכתב ר"י אם הפילו אפילו ישונג נסמך יראה דוקא בפילה (ג) אבל אכלו ישונג ליכא למיגזר אטו מויד דודאי לא יאכל איסור במיד כ"י לתרי האחרים אבל האכיל לכלי או למתי גורין אטו מויד דומי' דהפילו עכ"ל:

ד כתב עוד הסוד הא דסוד תעובת כשנאמר אי מן דוקא שהנשארות
(י) נאכלי יתרים שמים בחד (יג) דמינן נפסך אינא חרא דהיתרא
אבל לאכלן אי מן או לאכלם כולם אמר אי אסור עכ"ל וכתב ביי דה"ה
שני בני אדם ודאכלי יתרי בבת אחת כיון בדשעה אחת נתנין מכולם
(כו) חד מתנין מאיסור כהאי שעתא ואסור עכ"ל

ה וכתב עוד דמות ולא כמעט אם פ"י אומדן אלא אפילו פירושו מזה הרבה אין לכתוב רוב הנסאר (י) אלא כענין שפירושו מותרין שאני תולין האיסור כרוב והיה אסור עכ"ל וכתב נתבאר לעיל דאף אותו שפירושו אינן מותרין אלא כשפירושו נשעה שלא נשאר דקביעות במקום אבל אם פ"י נשעה שנשאר דקביעות בקבוצו אף אותו שפירושו אסורין דמותרין שכל יקח מן הדבוע (יג) ולעיל נתבאר דיש מקלחין אם נתפרשו מאליהן :

7 ותבט'עדיא דרוב נתרעב באחרות כולן אסורין כאלו נפל ישם האיסור
בדוד (י"ב) אבל אם דרעיות נפל למקום אחד מותר וכי הרשב"א דאפי'
נפלו בהציתן למקום אחד מותר שאנו תולין לרקל בספק ספקא ישמא לא
היה האיסור בארץ שנפלו לכאן ואתיל נפל לכאן דהאיסור ב"ט שבת זה
שאובלו עת' אינו איסור עכ"ל ופסק דאיהו כהל כ"ו דאם האיסור שנתערב
בתהלה לא היה רק ספק איסור נקטינן כדברי הרשב"א אבל אם היה ודאי
דהאיסור נקטינן כדברי הרמב"ם ורש"י ותוספת דס"ל דאיסור עד שיחזור ויתערב
בתערובת שלישי עכ"ל (ג') ונעם כנ"י בחלקתם תלוי בנרסת הגמרא :
וכתב

[illegible][illegible]